

ת"פ 48923/10/14 - מדינת ישראל נגד ס' ל'

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 48923-10-14
ת"פ. 303/14
20 ספטמבר 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ס' ל'

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - זייצב

ק. מבחן גטה וונדה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע מבסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון בכתב האישום, בכך שב- 29.7.14 בדירתם, בעקבות בקשת ק' א', אשתו, להיפרד ממנו איים עליה באומרו שאם לא תצליח בלעדיו, ואם יהיה לה גבר אחר הוא ירצח אותה ואותו ו יתאבד. בהמשך תקף אותה בכך שדחף אותה לעבר הקיר, סטר על פניה וחנק אותה. בנסיון להגן על עצמה היא סטרה לו, ובתגובה דחף אותה ונפלה על הרצפה. לאחר מכן עזבה את הדירה יצא בעקבותיה ודרש שתחזור. היא סירבה ונשארה לישון אצל שכנה. למחרת בשעה 17:30 לערך, הגיע הנאשם לדירתה שכנה וביקש לדבר איתה, אך היא סירבה. בשלב הזה הוא ניסה להיכנס לדירה בכח, בעת שהמתלוננת, ה שכנה וחברה נוספת מחזיקות את הדלת ומונעות ממנו להיכנס, ולבסוף הצליח להיכנס, ניגש למטבח, נטל סכין ואמר למתלוננת, את לא מבינה, אני אוהב אותה, אני אתאבד! או אז הצליחו בעזרת שכן מ' ב', להוציא מידי את הסכין, אף הנאשם נאבק בהם - עבירות של איום ותקיפת בת זוג.

הנאשם שוחרר ממעצר ב- 11.8.14 בתנאים מגבילים. ב- 27.10.14 הפר התנאים בכך שיצא מהדירה ללא נוכחות

עמוד 1

ערב. בעקבות ההפרה שוב נעצר והשתחרר ב- 11.11.14 (כך נטען על ידי הסניגורית).

בהתאם להסדר נתקבלו תסקירים מהם עולה שהוא בן 22, רווק, בעל השכלה תיכונית, ילידת אירן עלה בגפו בשנת 2009, עבד במספר מקומות עבודה ונראה שהוא מתקשה להתמיד במסגרת קבועה. הוא שולב במרכז קליטה ולא גויס מאחר והתנגד לתפקיד שהוצע לו. הוא חש תסכול ואכזבה, דבר שמשפיע על יכולת ההתארגנות שלו. הוא מתקשה לכלכל עצמו ונקלע לקשיים ולחובות. הוא עדין מתמודד עם קשיי קליטה והסתגלות ונעדר מערכות תמיכה.

הוא ניהל קשר זוגי עם המתלוננת כ- 18 חודשים, אך תיאר קשיים, לדבריו, משום שהיא משתמשת בחומרים פסיכואקטיבים וכן בשל התערבות הוריה. התפתחו בעיות אמון ביניהם ולה הסלמה שהובילה לאלימות ולמעצר. מאז לדבריו איננו בקשר איתה.

הנאשם הביע חרטה לצד תסכול וחוסר אונים מהמעורבים בפלילים. הקשר עם המתלוננת לדבריו, היה מלווה קונפליקטים, הוא חש בדידות עקב ניתוק ממשפחתו שלא עלתה ארצה. הם ניסו לשוחח עם המתלוננת ללא הצלחה. הנאשם ביטא מוטיבציה להשתלב בטיפול ובחנו אפשרות שילובו בבית נועם.

הם התרשמו שהוא צעיר, בעל מאפיינים בלתי בשלים וקושי בהצבת גבולות עם החמרה על רקע מצוקה בה נמצא. נדחה לניסיון טפול והיום נתקבל תסקיר נוסף, ממנו עולה ששומר על קשר עם שירות המבחן, הם מתרשמים ממחויבות שלו לטיפול. הם התלבטו באשר למסגרת המתאימה לו, אך התרשמו ממוטיבציה להיעזר בהם, הוא שולב בשיחות פרטניות, פיתח בהם אמון, שיתוף וקבלת עזרה. הוא מגיע לכל השיחות בעקביות, למרות שבהתחלה התקשה להיפתח ונקט בעמדה מגוננת וקורבנית. בהמשך חל שינוי בעמדותיו והוא מנסה לשקם את חייו ולשתף בכנות ואותנטיות.

מדובר במורכבות רבה בחייו שגוזלת אנרגיות נפשיות רבות, בעיקר מצוקה כלכלית נמשכת ללא תמיכה. עם זאת, מעונין להסדיר חובותיו מול הוצאה לפועל ולהתבסס בתעסוקה. הוא החל מזה כחודשיים לעבוד במפעל. הם סבורים שהמשך הטפול יסייע לו לפתח זהות אזרח ישראלי, תוך התבוננות פנימית ולגשר על הפער התרבותי שבהם יהיה לצמצם מסוכנות.

לאור האמור, ממליצים על צו מבחן ל משך שנה והואיל ונמצא במציאות הישרדותית תקופה ארוכה, חוששים כי מאסר, אפילו בעבודות שירות, יגרום לרגרסיה, אובדן מקור פרנסה, והשפעה שלילית על מצבו הנפשי, לכן ממליצים להעדיף האינטרס השיקומי ולהסתפק ב- 200 שעות של"צ, אף שטרם גובשה תוכנית וכן התחייבות כספית ומאסר מותנה.

התובע עותר למתחם עונשי של מאסר, אך מסכים כי במקרה זה יש מקום למאסר בעבודות שירות.

שמעתי אתה נאשם, לדבריו, הסכימו לקלוט אותו שוב בחב' אלקטרה והוא חושש לאבד את מקום העבודה. לדבריו, הוא למד לקח מהמקרה והחליט לשתף פעולה בהליך טיפולי.

באשר למתחם העונשי הראוי לתוקף בת זוגו ומאיים עליה :

בע"פ 2037/92 יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל, מיום 22.6.92 (לא פורסם) נקבע:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת המדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך והינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, הן מי שהורשע במעשה אלימות והן עבריינים בכח".

בברע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל, אליו מפנה התובע מפי כב' השופט ג'ובראן, מדובר בנאשם שהגיע לבית בת זוגו, ממנה חי בנפרד, כדי להשיב בתם לרשותו, על-פי הסדרי ראייה, ואיים כי יפגע בה. בגין זאת הורשע לאחר שמיעת הראיות וצירף שני אישומים נוספים של תקיפת בת זוגו. הוטל עליו מאסר בפועל של שנה, מאסר מותנה של שנה למשך 3 שנים בגין כל עבירת אלימות כולל איומים, וכן קנס בסך 5000 ₪ והתחייבות בסך 5000 ₪. ערעור לבימ"ש מחוזי נדחה, וצוין שנשקלו שיקולים ראויים, וכי אף שעברו של הנאשם נקי, מדובר בענישה שאיננה חריגה והיא משקפת מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בנסיבות אלה בימ"ע לא נתן רשות ערעור וצוין כי לא מצא סטיה מנורמת הענישה המקובלת וכי העונש הולם.

ברע"פ 7575/13 קאסה אנדלקאו, הנאשם תקף את אשתו בפנים בידיו וגרם לה המטומות מתחת לעיניים. לחובתו שתי הרשעות קודמות של תקיפת בת זוג שגורמת חבלה, ונתקבלו 5 תסקירים כדי לשלבו בהליך טיפולי ונגזר עונשו ל- 8 חודשי מאסר. ערעור למחוזי נדחה וכך גם נדחתה הבקשה.

בשונה מהמקרה שבפני, שירות המבחן הגיעו למסקנה שהסכמתו לשתף פעולה איתם מהשפה אל החוץ לצורך שיפור מצבו המשפטי ולא ניסיון כן. כאמור, גם היו לו שתי הרשעות קודמות. מאידך גיסא, האלימות במקרה שבפני חמורה בהרבה, תוך שהשתמש גם בסכין ונאלצו להשתלט עליו 3 אנשים כדי למנוע פגיעה במתלוננת ובו עצמו.

הערך החברתי המוגן, הראשון במעלה, לכשמדובר בעבירת אלימות הינו הצורך להגן על שלום הציבור ובעיקר החלשים בחברה שאינם יכולים להגן על עצמם.

העונש ההולם מי שמרים יד על חלש ממנו, בעיקר מי שנתון לחסדיו, ומעמידו במצב שחש סכנה לחייו, הינו ללא ספק מאסר. ניתן להימנע ממאסר, ולעיתים אף מהרשעה, רק אם נסיבות התקיפה ברף התחתון והתוקף לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה ומשתלב בהליך טיפולי - שיקומי, שיש בו לצמצם במידה רבה המסוכנות הנשקפת ממנו.

אם אין הנאשם מכיר בנזקקות טיפולית ודוחה לכן כל הצעה טיפולית, יש להחמיר עימו ואפילו אם מדובר באדם מבוגר שבעת ביצוע העבירה עברו היה נקי.

כאמור, בנסיבות חמורות, כשנלוות לאלימות ולאיומים, חבלות של ממש, כולל חבלה חמורה, על אחת כמה וכמה שיש להטיל מאסר, לתקופה שבין 10 עד 18 חודשים.

מהאמור אם כן עולה שמדובר מחד, באלימות קשה שהעונש הראוי בגינה הוא בהחלט מאסר, בעיקר החניקה של האישה ובהמשך שימוש בסכין, מאידך גיסא, מדובר במי שעברו נקי, משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן.

כאמור, בנסיבות אלה הסכים התובע שהמאסר יהיה בעבודות שירות ונתקבלה חוות דעת ממנוה שמצאו כשיר לכך.

בנסיבות כאמור, מצאתי כי לא ניתן להימנע ממאסר כעתירת הסניגורית, אך ניתן להסתפק בתקופת מאסר קצרה מהמתחם הראוי אולם לנכות התקופה שהיה עצור ולאפשר נשיאת היתרה בעבודות שירות.

תקוותי, כי התקופה הקצרה שנותרה והמועד שיתחיל לבצע, לא יביאו לפיטוריו ממקום עבודתו.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 4, בניכוי התקופה שהיה עצור. היתרה ישא בעבודות שירות במתנ"ס ד' אשדוד, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח אינדפורקר לבנה.

תחילת המאסר מיום 8.11.15 ועליו להתייבב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות בהן הורשע.

5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך ימים.

6. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

7. אני מטילה על הנאשם לבצע שעות שירות לתועלת הציבור ב באשדוד, בהיקף שלא יפחת מ - ש"ש בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.

מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ו, (20 ספטמבר 2015), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.